

ת"פ 523/11/14 - מדינת ישראל נגד רוסלן מילר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 523-11-14 מדינת ישראל נ' מילר
21 אפריל 2015

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

רוסלן מילר

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד איאד נוג'ידאת

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של אימים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי בזמנים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום היה א ב (להלן: "המתלונן") קרוב משפחתו של הנאשם, הנאשם ביצע עבור בתו של המתלונן עבודה וביניהם מחלוקת כספית. בתאריך 28/10/14, סמוך לשעה 08:40, הגיע הנאשם אל מקום עבודתו של המתלונן מפעל שיש באיזור תעשייה שיכון ד' טבריה, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו תוך שהוא מחזיק באקדח מצית אשר נחזה להיות אקדח אמיתי ואף דרך אותו כאומר לפגוע בו תוך שהוא אומר "יש לך שעתיים לשלם לי כסף לגמור חשבון" בכוונה להפחידו או להקניטו.
3. תסקיר שירות המבחן :

הנאשם גרוש ואב לשני ילדים, אינו עובד מזה שנה וחצי לאור פציעה בגבו במהלך עבודתו, נקלע לדבריו לחובות

כבדים עקב מעצרו ופנה לשוק האפור. הנאשם הודה בביצוע העבירה, לדבריו רצה לגרום פחד ולהפעיל לחץ על המתלונן באמצעות איומיו ללא כוונה לפגיעה ממשית מצידו. שירות המבחן התרשם מקשייו של הנאשם להכיר בחומרת מעשיו, מתקשה לגלות אמפטיה לפגיעתו במתלונן. לטענתו יושרו ההדורים בינו למתלונן. עוד צוין כי הנאשם התקשה להתמודד עם יוזמת הגרושה לסיום הקשר והוא אף נדון למאסר בגין עבירת אלימות כלפיה. מאז מאסרו התקשה לייצב מצבו, התנהל באופן שולי ונדון בגין עבירות רכוש ומירמה. שירות המבחן התרשם מדפוס התנהגות שוליים, נטייה לאימפולסיביות וקושי בוויסות דחפים. עוד בולטים באירוע נשוא כתב האישום קשיי התמודדות במצבי קונפליקט ודפוס התנהגות שולית. לאור כל זאת לרבות קשייו להתארגן אל מול גבולות חיצוניים, קושי בגילוי אמפתיה כלפי המתלונן, נוקשות חשיבתית, עמדות הנותנות לגטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים, חוסר שליטה כשברקע רגשות כעס ועוינות, מערכות תמיכה חלשות בחייו - מעריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה בינונית וחומרתה בינונית. כגורמים לשיקום ציין שירות המבחן נטילת אחריות על הטיפול בהוריו ופרנסת משפחתו, המלצה חיובית מאת מעסיקתו בעבר ויכולותיו התעסוקתיות.

עמדת הנאשם הינה כי שולל בעייתיות כלשהי בהתנהלותו הדורשת התערבות טיפולית. הנאשם הביע נכונות ראשונית בלבד להירתם להליך טיפולי המונעת מההליך המשפטי, קיים קושי בהתבוננות פנימית בגין התנהלותו, קושי בעמידה בגבולות חיצוניים ולאור שילוב העמדות השוללות בעייתיות במצבו מעריך שירות המבחן כי לא תהיה יעילות לשילובו בהליך טיפולי. שירות הבחן נמנע מהמלצה להטיל על הנאשם צו מבחן, לא נמצאה אינדיקציה לפגיעת ההרשעה בעתידו התעסוקתי וכי יש מקום לענישה קונקרטית וממשית בדרך של עבודות שירות שתחיד הפסול בהתנהגותו ואפקט הרתעה.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה לעונש :

ב"כ המאשימה טוענת לעונש:

- א. מפלט ההרשעות הקודמות לחובת הנאשם (ת/1) עולה כי לנאשם 4 הרשעות קודמות שהישנה ביניהן גם היא בעבירת איומים משנת 2005 בגינה נדון למאסר בפועל לתקופה של 50 ימים.
- ב. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירת איומים חמורה, כאשר הוא מאיים על המתלונן כשהוא מחזיק באקדח דמה, שנחזה להיות אמיתי, ואף דורך אותו בפני המתלונן ומאיים עליו: "יש לך שעתיים תשלם לי כסף...". מדובר באיום חמור, האינטרס הציבורי ברור - שמירה על שלומו של הפרט, על חופשיות הרצון והפעולה. גם כאשר קיימים סכסוכים עסקיים בין אנשים, הדרך לפתור אותה אינה בדרך של אלימות, וודאי שלא באמצעות איומי אקדח, אף אם מדובר באקדח דמה, דבר שלא היה ידוע למתלונן. המתלונן הגיש תלונתו מייד, כך שעולה שאכן הרגיש מאוים בצורה חמורה.
- ג. מידת אשמתו של הנאשם הינה מלאה, הוא ביצע את המעשה בעצמו, תוך שהצטייד מראש באקדח

דמה.

ד. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה לעניין איומים באמצעות נשק קר או חם (ת/2).

ה. המאשימה עותרת למתחם עונש הנע בין 6 חודשים ל-12 חודשים, מאסר מותנה, פיצוי למתלון והתחייבות בסכום גבוה, סבורה שהעבירה בה הורשע הנאשם מצדיקה קביעת מאסר במתחם העליון של מתחם הענישה.

ו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו עובד מזה שנה וחצי עקב מצב בריאותי וחובות כספיים אשר היו ברקע לעבירה נשוא כתב אישום זה, מאחר שלדברי הנאשם המתלון חייב לו כספים. הנאשם מתקשה להכיר בחומרת העבירה, הוא ממוקד בפגיעה שהוא חווה מצד המתלון, אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלון. הנאשם מסתכל רק על הגורמים החיצוניים ולא עורך בדיקה אמיתית לגבי דפוסי התנהגותו, כאשר בסופו של דבר שירות המבחן התרשם מדפוסי התנהגות שוליים, אימפולסיביים, קושי בהתייחסות לבחירה ולחומרת העבירה. כמו כן מתרשם שירות המבחן מסיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה, כשהאלימות עצמה היא ברמה בינונית. הנאשם עצמו שלל בפני שירות המבחן בעייתיות כלשהי בהתנהלותו, שלל צורך בהתערבות טיפולית. המוטיבציה מונעת מההליך המשפטי, מדובר במוטיבציה חיצונית. בסופו של יום שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית ואינו מתרשם כי קיימת אינדיקציה לפגיעה תעסוקתית אצל הנאשם. שירות המבחן סבור שיש מקום לענישה מציבת גבולות וממליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות.

עם זאת ב"כ המאשימה סבורה כי הענישה הראויה הינה מאסר בפועל. הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו וקיים סיכון להישנות העבירות.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

א. הנאשם נמצא במצוקה כלכלית קשה וכל אשר רצה הינו לקבל את אשר מגיע לו על מנת להתקיים ולדאוג לבניו ולצרכי ביתו.

ב. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד, דואג לצרכי אשתו וילדיו. מדובר בנאשם שהתנהג כפי שהתנהג כתגובה מקרית, ספונטנית ואינסטינקטיבית.

ג. כעולה מהתסקיר, קצינת המבחן רוצה להעניש את הנאשם על העבר שלו. קצינת המבחן לא עשתה את מלאכתה בצורה ראויה, וזה עולה מהדף האחרון של התסקיר בו היא כתבה, בין היתר, שלא תוכל לבוא בהמלצה להימנע מהרשעתו בדיון של הנאשם אף שלא התבקשה להתייחס לכך. כמו כן, קצינת המבחן ישבה עם הנאשם שלוש פעמים והבקשה האחרונה שלה הייתה כי ימציא לה תעודת בגרות מברית המועצות שהוא הוציא בשנת 93'.

ד. הנאשם שהה במעצר מיום 28.10.11 עד ליום 3.11.14 ומיום 3.11.14 הוא במעצר בית באזור המרכז.

ה. יש להקל עם הנאשם לאור נסיבותיו של התיק, לאור הודאת הנאשם כבר מהדיון הראשון בהזדמנות הראשונה שחסכה זמן שיפוטי ותביעתי יקר, לאור חרטתו הכנה שהביע בבית המשפט והעובדה כי הנאשם והמתלונן בקשר טוב עד יום זה.

ו. לאור כל זאת, ביקש ב"כ הנאשם שלא למצות את העונש עם הנאשם, להסתפק בעונש מאסר מותנה. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה בנושא עבירות איומים שהסתיימו לכל היותר בעבודות שירות (נ/1).

ז. במסגרת טיעוניו לעונש אמר הנאשם כי כבר דיבר עם הדוד בטלפון והשלימו. הוא מודה ומצטער.

דיון והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

4. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. קל וחומר בשעה שעסקינן באיומים המושמעים על רקע עסקי, במטרה לקדם מטרות עסקיות ותוך שימוש באמצעי הנחזה להיות כלי נשק חם וקטלני. ערך נוסף מוגן הנפגע מביצוע העבירה הינו ערך שלטון החוק באשר המערכת הנורמטיבית מסדירה פתרון סכסוכים כספים באמצעות התדיינות משפטית ולא נקיטה באלימות פיזית או מילולית ל"פתרון" סכסוכים כלכליים בין צדדים.

מידת האשם ומידת הנזק

ב.

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע**

העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. לא נטען בפני כי קדמה כל התגרות מצד המתלונן טרם השמעת דברי האיום המלווים בדריכת המצת דמוי האקדח והכל עקב מחלוקת כספית אשר התגלעה בין הנאשם למתלונן. מכאן גם כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם וקפדני באשר הצטייד בחפץ דמוי האקדח אשר ניתן לדריכה ונחזה ככלי נשק אמיתי לכל דבר ואין בידי לקבל טיעוני ב"כ הנאשם כי מדובר באקט ספונטני ורגעי בלבד.

לא הובאו בפני ראיות לנזק אשר נגרם למתלונן אך בתי המשפט השונים עמדו לא אחת על הנזק המסתבר אשר סביר להניח כי נגרם לאדם אשר איום באמצעות חפץ הנחזה להיות כלי נשק קטלני לכל דבר:

בת"פ (מרכז) 56967-01-12 - מדינת ישראל נ' נריה מנסור, טרם פורסם, (02/05/2013) נקבע כי:

"מעשי הנאשם חמורים וראויים לגינוי. חומרה יתרה נושא בחובו אירוע השוד שתוכנן בקפידה וכלל הצטיידות מראש באקדח פלסטיק, כובע צמר ונעלי ניילון לצורך הסוואת זהותו של הנאשם. בהמשך, הפגין הנאשם תעוזה כשאיים על המאבטחת באמצעות אקדח הפלסטיק ונטל את נשקה, הגם שלא עשה בו שימוש. ברי כי בעת האירוע סברו המאבטחת ופקידות הבנק כי האקדח באמצעותו אוימו היה אקדח אמיתי ועבורן היו אלו רגעי פחד ואימה. לראיה, הן ביצעו את מבוקשו של הנאשם.

בבש"פ 6581/13 - מדינת ישראל נ' זהרי מגידש, , טרם פורסם, (09/10/2013) נקבע כי

"במצב דברים זה, אינני סבור כי המטוטלת נעה לכיוון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ונזכיר כי מדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר מעבר לתשעה חודשים. בנוסף, אין ניתן להתעלם, לצורך הכרעה בבקשה, מטיב העבירה המיוחסת למשיב ומחומרת נסיבותיה. כנטען, מדובר בעבירת שוד שבוצעה תוך שימוש באלימות קשה ואיום על עובדי הסופר באקדחים, שכל הנראה היו שניהם אקדחי צעצוע. לעובדה אחרונה זו אין חשיבות רבה, ככל שמדובר במי שהאקדח הופנה לעברו, שעה שאין ביכולתו לדעת כי אין באקדח זה כדי לסכן את חייו, ומבחינתו מדובר באירוע טראומטי, אשר ילווה אותו, מן הסתם, גם בעתיד."

בע"פ 7516/12 - פלוני נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (01/08/2013) נקבע כי

"המערער הורשע בביצוע עבירה חמורה שעניינה שוד סניף דואר, תוך שימוש באקדח דמה, הנחזה להיות אקדח אמיתי, כאשר הוא רעול פנים. נקל לשער את החרדה והאימה שאחזו בעובדי סניף הדואר, שעה שאקדח מכוון לעברם על-ידי שודד רעול פנים, הדורש במפגיע את הכספים המצויים ברשותם. בנסיבות מעין אלה, יש ליתן את משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, שכן אנו מצויים להגן על קורבנות, המהווים טרף קל לשודדים חסרי מצפון ומורא

מהחוק, כגון נהגי מוניות, פקידי דואר ועובדי בנקים, המשמשים יעד קוסם, ואטרקטיבי לעבריינים, המבקשים לזכות בכסף קל וזמין".

לכל אלו יש להוסיף העובדה כי הנאשם דרך את החפץ הנחזה לאקדח, עובדה המגבירה החומרה במעשיו, משווה למעשיו בעיני המתלונן איום באמצעות אקדח של ממש וסביר כי מגבירה הפחד והמורא שחש עקב המעשה. אקט הדריכה בא להמחיש למתלונן לא רק שמדובר באקדח אמיתי אלא שהנאשם "רציני" באיומיו וכי האקדח טעון ומוכן לירי מרחק לחיצה קלה על ההדק. עוד טענה ב"כ המאשימה כי יש בעובדה שהמתלונן הגיש תלונתו מיד בסמוך לאירוע האיום כדי להמחיש הפחד שחש ותחושתו כי חייו בסכנה.

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבה הורשע הנאשם :

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמוד על רף הענישה למקרה שבפני :

1. בעפ"ג (חיפה) 25404-12-13 - דנן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (13/2/2014) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור המערער באופן חלקי על חומרת העונש והטיל עליו 12 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק שביצע כנגד בת זוגו.
2. ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, לא פורסם (25/06/2008) הוטל על הנאשם בבית משפט השלום עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בגין איומים שהשמיע כנגד בת זוג. ערעור המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון. במסגרת החלטתו קבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על המערער הינו הולם.
3. בעפ"ג (מרכז) 59901-07-14 - עמוס כהן נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (08/03/2015) נדון הנאשם לעונש מאסר בן 15 חודשים בגין איומים ברצח ואיום. ערעור הנאשם על הכרעת הדין נדחה.
4. ברע"פ 106/08 מולטוצקול נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (13/1/08), קבע בית המשפט העליון כי הטלת עונש מאסר בן 8 חודשים על נאשם אשר הורשע באיומים באמצעות נשק הינו עונש סביר המביא בחשבון נסיבות אישיות ושיקולים ממשיים לקולא בעניינו של הנאשם.
5. ברע"פ 5998/09 יוסף שמאיב נ' מדינת ישראל, טרם פורסם (1/11/09) נדחתה בקשת המערער לרשות ערעור תוך שנקבע כי עונש מאסר בן 8 חודשים בגין איום באמצעות סכין הינו סביר בנסיבות חומרת העבירה ועברו הלא מכביד של הנאשם.

לציין כי ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הטענות לעונש אסופת פסיקה (נ/1) אשר במסגרתה הוטלו עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד מאסר בעבודות שירות אך מעיון בפסיקה שהוגשה עולה כי מרביתה התקבלה במסגרת הסדרי טיעון ללא התייחסות שירות המבחן ואילו עונש המאסר בעבודות שירות הוטל לאור המלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן והליך טיפולי.

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי למתלון, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני טען ב"כ הנאשם ואף הנאשם במסגרת תסקיר שירות המבחן למצב כלכלי קשה אליו נקלע הנאשם כתוצאה מבעיותיו הרפואיות (לא הוצגו בפני מסמכים כלשהם שיש בכוחם לתמוך בטענה זו) וכן לחובות אותם צבר הנאשם מאז חדל לעבוד לפני שנה וחצי ושהייתו במעצר בית מזה מספר חודשים עד שנאלץ לפנות לשוק האפור לקבלת הלוואות. הגם שלא הוגשו בפני ראיות ממשיות לתמיכה בטענות אלו אני נכון לקבל הטענה כי הנאשם אכן נקלע לחובות עקב התקופה הממושכת בה לא עבד.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי שינוע בין 1000 ₪ ל- 5000 ₪ או פיצוי המתלון בסכום זהה וחתימה על התחייבות כספית.

ז. סטייה ממתחם העונש ההולם :

5. תסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם בא לכדי מסקנה כי הנאשם לא יירתם מהליך שיקומי טיפולי וכי גם המוטיבציה הראשונית שגילה מונעת מן ההליך המשפטי המתנהל בפני והחשש מתוצאותיו. מכאן ולאור הפירוט שהובא לעיל לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית או טיפולית בעניינו של הנאשם. לאור כך לא הוכח בפני כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם, ומכאן שלא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

6. יחד עם זאת סבורני כי גם אין מקום במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא בשעה שלא הוכח בפני כי קיים חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות איומים כנגד המתלון וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור. לנאשם מספר הרשעות קודמות לרבות בגין עבירת איומים בגינה ריצה עונש מאסר אך לא עבר העבירה בשעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה ועברו הפלילי אינו מכביד עד די הצדקה לסטייה לחומרא ממתחם העונש ההולם.

ח. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

7. **פגיעת העונש בנאשם** - הנאשם בפני הינו בן 39, ריצה בעבר עונש מאסר ושוהה מזה מספר חודשים

בתנאי מעצר בית מלא. כמובן שלעונש מאסר ממושך השלכה על הנאשם הסובל לטענתו מבעיות רפואיות בגבו וקושי כלכלי בפרנסת משפחתו ללא עבודה סדירה אך אין בטיעונים אלו (אשר בעניינם אף לא הוצגו ראיות ממשיות במסגרת הראיות לעונש) כדי לקבוע שהפגיעה בנאשם באם יוטל עליו עונש מאסר ממושך הינה חמורה באופן חריג. עוד אציין כי העתירה להקלה בעונשו של הנאשם עקב מצב כלכלי קשה, גם אם הייתי מקבל מצבו הכלכלי הקשה כעובדה שהוכחה אינה יכולה להיות שיקול מרכזי בקביעת העונש הראוי באשר מצב כלכלי זה לפי דברי הנאשם בפני שירות המבחן הינו הרקע להתנהגותו של הנאשם וביצוע העבירה החמורה, מצב כלכלי שלא השתנה אלא הוחרף ואף עשוי להוביל הנאשם על פי שירות המבחן לביצוע עבירות אלימות נוספות.

8. **הנאשם נטל אחריות** על מעשיו הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן אך על פי תסקיר שירות המבחן לא הפנים חומרת מעשיו ומתקשה לראות הבעייתיות בהתנהלותו.

9. **לחובת הנאשם עבר פלילי** הכולל 4 הרשעות קודמות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי ריצה עונש מאסר בגין איומים על גרושתו וכי הנאשם ממשיך לחוש רגשות כעס ועוינות כלפי גרושתו אשר יזמה פרידת בני הזוג. הרשעתו של הנאשם בגין איומים כנגד גרושתו אינה חדשה אך נראה כי הנאשם לא הפנים חומרת המעשים, אף לא לאחר שהוטל עליו מאסר בפועל לתקופה קצרה ועונשים נלווים.

10. **הרתעה אישית**

לאור התנהגותו של הנאשם במסגרת ביצוע העבירה הכוללת הכנה מוקדמת, תכנון ונקיטה באלימות מילולית המלווה בהתנהגות ברף החומרה הגבוהה תוך שימוש בכלי הנחזה להיות כלי נשק אמיתי לכל דבר הנדרך אל מול פני המתלונן על רקע הרשעותיו הקודמות של הנאשם סבורני כי על העונש שיוטל על הנאשם להרתיע הנאשם מלחזור לסורו ולעבור שוב העבירה בגינה הורשע וזאת תוך ענישה במסגרת מתחם העונש ההולם.

המשקל הממשי הניתן במסגרת גזר הדין לשיקול ההרתעה האישית מקבל משנה תוקף בהמלצות שירות המבחן אשר העריכו הסיכוי להישנות עבירות אלימות כבינוני וכן מגדירות את רף החומרה של עבירות האלימות אותם עלול הנאשם לבצע בעתיד כבינוני. שירות המבחן התרשם מדפוס התנהגות שוליים, נטייה לאימפולסיביות וקושי

בוויסות דחפים. עוד בולטים באירוע נשוא כתב האישום קשיי התמודדות במצבי קונפליקט ודפוס התנהגות שולית. זאת לרבות קשייו להתארגן אל מול גבולות חיצוניים, קושי בגילוי אמפתיה כלפי המתלון, נוקשות חשיבתית, עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוכנים, חוסר שליטה כשברקע רגשות כעס ועוינות, מערכות תמיכה חלשות בחייו. כל אלו לצד היעדר אופק שיקומי ממשי הביאו שירות המבחן להמלצה כי יש מקום לענישה קונקרטיה וממשית שתחדד הפסול בהתנהגותו ואפקט הרתעה.

עוד אציין כי אין בידי לקבל טענות ב"כ הנאשם כנגד המלצות שירות המבחן ועבודת קצינת המבחן. תסקיר שירות המבחן מעמיק ומקיף, שירות המבחן התייחס לשאלת ההרשעה לאחר שהנאשם פנה מיוזמתו וביקש מקצין המבחן לשקול המלצה להימנעות מהרשעה עקב פגיעה אפשרית תעסוקתית בעתיד.

המלצות שירות המבחן הינן לעולם המלצה ועל בית המשפט לשקול השיקולים הרלוונטיים לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם שבפניו והאופק השיקומי.

11. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה כל אימת שנעשים דברים שאינם לרוחו של אדם והוא שוקל "לפתור" בעיותיו הכלכליות באמצעות הטלת אימה ופחד על הסובבים. סכסוכים עסקיים ואחרים יש לפתור בדרכים הקבועים בחוק שעיקרם נקיטה בהליכים משפטיים ולא בדרך של אלימות פיזית או הטלת אימה ואיום באלימות פיזית אשר במקרה זה עניינה איום ברצח באמצעות כלי הנחזה להיות נשק קטלני לכל דבר.

12. עמדת המתלון :

הן הנאשם והן ב"כ הנאשם טענו בפני כי הנאשם והמתלון השלימו ביניהם אך לא הוצג בפני כל מסמך או ראיה לעונש אשר תתמוך בטענה זו והמתלון אף לא זמן למתן עדות במסגרת ראיות הנאשם לעונש. מכאן כי לא אוכל לקבל טענה זו כמוכחת בנסיבות העניין ולאחר שעמדתי על הנזק הנפשי המסתבר מעבירה כפי שנעברה על ידי הנאשם כלפי המתלון.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, הראיות שהובאו לעונש ובהתחשב בנסיבות, סבורני כי אכן יש מקום במקרה זה לענישה קונקרטיה וממשית שתחדד הפסול בהתנהגותו של הנאשם ואפקט הרתעה. עוד מצאתי כי נסיבות המקרה, חומרת העבירה, המלצתו המפורטת של שירות המבחן והסבירות להישנות ביצוע עבירות אלימות מצדו של הנאשם, היעדר אופק שיקומי ושיקולי הרתעת היחיד והרבים מצדיקים הטלת עונש מאסר אשר ירוצה מאחורי סורג ובריח.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים וזאת בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה מיום 28.10.14 עד ליום 3.11.14.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות כנגד גוף לרבות איומים ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.1.16 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיף בו הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 50 ימים וזאת במצטבר לכל עונש מאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

גזר הדין הוכן על ידי כב' השופט ניר מישורי לב טוב, ולבקשתו אני משמיע את גזר הדין נוכח העובדה כי כב' השופט מישורי לב טוב נמצא בשבתון.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יאסר כעת, אולם המשך מאסרו ידחה בכפוף למילוי התנאים הבאים:

1. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 5.6.15 עד השעה 11.00 בכלא צלמון או בהתאם להוראות שיקבל מקצין שב"ס במסגרת מיון מוקדם של אסירים.
2. המשך המאסר יעוכב כנגד הפקדת סך של ₪5,000 בקופת בית המשפט. הפיקדון יהיה להבטחת ההתייצבות להמשך המאסר ו/או להתייצבות בבית המשפט בכל מועד שיידרש.
3. הנאשם יחתום על התחייבות להתייצב להמשך מאסרו ו/או לכל דיון שיקבע בעניינו בבית המשפט, ההתחייבות תהא על סך ₪15,000 ובערבות שני ערבים על סכום זהה כל אחד.
4. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם אשר יהיה בתוקף למשך 180 יום או עד למועד התייצבות הנאשם לריצוי המאסר, לפי המוקדם ביניהם.
5. שאר התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 3.11.14, ובכלל זה מעצר הבית והפיקוח יחולו אף על תקופה זו של עיכוב הביצוע.
6. תשומת לב הנאשם, לאפשרות כי יפנה לשב"ס בבקשה לערוך לו מיון מוקדם בטרם מאסרו. טלפון - 08-9787336. פקס - 08-9194028.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא